

Maade, saa det praktisk talt ikke havde tynget den enkelte. Jeg henstiller til Regeringen ved senere Forhandlinger med Tjenestemændene om Lønninger at tage denne Sag op igen, idet jeg mener, at det kun er ad den Vej, det kan blive muligt at stille Tjenestemændene lige med Arbejderne i det private Erhverv, og det synes jeg er det eneste rigtige. For at bøde paa den begaaede Uret har jeg i Sinde at stemme for de Radikales Forslag om, at de ugifte Tjenestemænd skal have et større Dyrtids- og Konjunkturtillæg, dog kun for saa vidt de er fyldt 35 Aar, da det er for disse, Bestemmelsen vil tynde haardest, som det er blevet fremhævet fra alle Sider. Og det vil jo betyde meget lidt, efter hvad der er regnet ud, idet det kun vil komme til at dreje sig om en Mill. Kr. Jeg ved, at der fra anden Side vil komme Forslag om delt Afstemning paa dette Punkt, og jeg vil da stemme for, at Tjenestemændene over 35 Aar faar dette noget større Dyrtids- og Konjunkturtillæg.

Hvad Ministerpensionerne angaar, maa jeg paa min syge Partifælles Vegne henstille, om det ikke var muligt, at hans Forslag kunde komme til Behandling, før vi afslutter Forhandlingen om Regeringens Forslag. Det er maaske min Fejl — jeg er ikke saa nøje kendt med de parlamentariske Forhold —, at jeg ikke er kommet med dette tidligere, jeg har jo heller ikke vidst, at Hr. Holstein ikke selv kom til Stede i Dag, han kommer neppe før Pinse. Men hans Forslag er dog kommet frem før Regeringens, og maaske det har givet Anledning til dette. Jeg finder det derfor rimeligt, at det bliver behandlet. Det omhandler netop det Spørgsmaal, der er berørt baade fra socialdemokratisk Side og nu af den ærede sidste Taler, og det indeholder en udmærket Bestemmelse, forekommer det mig, til at komme udover Vanskeligheden med Hensyn til, om et Embede kan blive besat ved Konstitution, hvad jeg ikke finder er heldigt. Der staar nemlig: „Naar en Minister, der er overgaaet fra en Tjenestemandstilling til Ministerstilling, gaar af uden at opnaa Ministerpension, er han berettiget til i Ventepenge at oppebære sin tidligere Lønning som Tjenestemand, dog med Forpligtelse til at modtage Ansættelse, saa snart det er muligt.“ Jeg synes, at det er en udmærket Løsning af Sagen, og hvis der ikke kan blive

Tale om nogen særlig Behandling af Forslaget, vil jeg ved tredje Behandling stille et Ændringsforslag i saa Henseende.

Axel Dam: Regeringens Forslag til Tjenestemandsløven stiller alle Tjenestemænd, baade Rektorer, Adjunkter, Præster, Dommere, Amtmænd o. s. v., ganske ens i Spørgsmaalet om Adgang til, saa længe de er Ministre, at lade deres Embede som Rektorer, Dommere o. s. v. være midlertidig besat ved Konstitution, selv om denne varer mere end et Aar. Der er ingen Grund, synes jeg, til at undtage Dommerne fra denne Ret. Det er givet, at man i adskillige Tilfælde ikke vil kunne faa netop de bedste saglige Kræfter blandt Dommerne — lige saa lidt som Mænd fra andre Embeder — til at blive Ministre i den forholdsvis korte Tid, det under Nutidens politiske Forhold drejer sig om, hvis de ikke har Adgang til at vende tilbage til den Stilling som Dommer, der har deres fulde Interesse. Netop de bedste Dommere, de, hvis Dommergerning har en ideel Interesse for dem, vil det være ønskeligt at faa til at overtage Justitsministerembedet, og helst i mere end et Aar, idet man af dem kan vente en rent saglig Indsats. Dobbelt urimeligt er det derfor at undtage Dommerne alene fra den Adgang til at lade Embedet være besat ved Konstitution — ogsaa mere end et Aar, nemlig saa længe de er Ministre —, som alle andre Embedsmænd har.

Naar Retsplejelovens § 44 i Almindelighed bestemmer, at Dommerembeder ikke længere end et Aar maa staa besatte ved Konstitution, har Lovgivermotivet hertil væsentlig været det, at man vilde hindre en korrupt Justitsminister — der gives jo desværre Eksempler paa saadanne — i efterhaanden at besætte en Række Dommerembeder ved Konstitution og faa disse konstituerede Dommere til lydige Redskaber i sin Haand. Men dette Motiv til § 44 passer jo slet ikke i det foreliggende Tilfælde. Den almindelige Regel i Tjenestemandsløven angaar nemlig dette, at et enkelt Dommerembede midlertidig besættes ved Konstitution af den ene Grund, at Dommeren midlertidig er Justitsminister. Jeg vil altsaa paa dette Punkt anbefale, at man slutter sig til Regeringsforslaget.

Med Hensyn til Lovforslaget som Hel-